

בעזה"ת עש"ק לס' "ושמרתם את משמרתי" תשס"ד לפ"ק

כתב הכשר

חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי, ה"ה בחבל ונחלה החדשה המעורבת, באיזור פלעטבוש שבברוקלין, אשר נתבקשנו ע"ד הני רבנן תושבי האיזור מהם אדמורי"ם ראשי ישיבה ורבנים מובהקים וחשובים שליט"א לעמוד לימינם ולהביע חו"ד העניה ע"ד העירוב שמקימים בשכונתם, כמנהג אבותינו ורבתינו ז"ל מאז ומעולם בכל קצוות תבל, והנה אחרי בדיקה יסודית ומקיפה כמה וכמה פעמים, מצאנו שב"ה חפץ ה' בידם הצליח, שאמנם זכו להקים עירוב מוכשר מאד, שעיקרו מיוסד על רוב מחיצות גמורות ומחיצות תוך מחיצות המקיפות אותו מד' צדדין, ואשר מטעם זה וכן מכח שאר טעמים, רחוק המקום מלהיות אף גובל ברה"ר דאורייתא, לרבות אושן פארקוועי, וכאשר ביארנו בעז"ה בתשובתינו, ומיעוט הפירצות הנותרות נסגרו ע"י צוה"פ מהודרים, עד שבצירוף כל האמור, נמצא עירוב זה מוכשר לדעת כל הפוס', לרבות לדעת הרמב"ם והב"י וכל בעלי השו"ע, וכל זה כיסוד ומתכונת העירובין אשר הקמנו בעז"ה בשיקאגו - דענווער - קראקאס ועוד, ואשר פרטותיהן ומעלותיהן נדפסו בשו"ת שבט הלוי (חלק ח' סי' צ"ז - וסי' קע"ז)

מעתה אחרי שהועמד משגיח ת"ח וירא ה' ומוכשר שיפקח על כשרות העירוב בתמידות, ושכרו רשות השלטונות, והניחו הפת, חבר אני לכל אשר יראוך, והנני להודיע בשער בת רבים, שהעירוב דפלעטבוש כשר ומהודר לכל אשר בשם ישראל יכונה לרבות יראי ה' המהדרין, והריני מצטרף ונענה בשמחה לבקשת ראשי העיר הנ"ל, לזכותם ולסייעם בעול וחוב זה, שמעיקר הדין מוטל הוא עליהם, וכמפורש בש"ס (עירובין ס"ח ע"א) שם תמהו על ת"ח שאין מערבין עיירותיהן ומובאותיהן, ומשם קבעו חכמי הדורות שאך ע"י עירוב העיר, ימנע חילול שבת בטלטול והוצאה מכלל הציבור, וכהוראתו התקיפה של מרן הח"ס (או"ח סי' צ"ט) ושאר פוסקים, וכל זה מלבד מצות עונג שבת דטיוול - והבאת צרכיה, שהציבור זוכה ע"י העירוב, וכמש"כ הפרישה ושאר אחרונים (שצ"ה).

ולמקימי העירוב היק' יאמר, חזקו ואמצו, אל תיראו, ואל ירך לבבכם, ולא תגורו מפני איש, הנה אנו אין לנו אלא פשטות וסתימת השו"ע ורוה"פ המחייבים ומתירים הקמתה, ואם יקומו איזה מעררים כנגדה, הנה אם יעוררו בדברים הנוגעים להלכה המקובלת, הטו אזנכם כאפרכסת, אולם אם יבואו מטעמי השקפה, או גזירות חדשות אשר לא שערום אבותינו, קיימו בעצמכם ואני כחרש לא אשמע, כי הצלת רבבות אלפי ישראל מאיסור טלטול מדי שבת בשבתו, גובר על שאר כל השיקולים, ובכלל לא יתכן שיקומו אנשים מתוך העדה לחתור ולהתנגד למצוה רמה זו, שאבותינו ורבתינו ז"ל מסרו נפשם עליה, וכאשר אנו למדים מדברים כדרכונות חוצבי להבות אש שיצאו מפי הרא"ש ז"ל (כלל כ"א ח') כנגד ת"ח שהיה מערער על עירובי העיירות, וזאת על אף שהיה בא ותלמודו בידו, עיי"ש, וכן הפליגו מאד התשב"ץ (ח"ג סי' ל"ז), והח"ס (שם), וחבל פוס' בגודל החיוב שבמצוה זו.

למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך, יתן ה' שיזכו כל תושבי המקום ראשיה ומנהגיה היקרים - על כל המתעסקים בהקמתה ובנינה, להרבות שלום בעולם, אל תקרי בניך אלא "בוניך", יהי שלום בחילך - שלוה בשכונתיך, וכדאיתא בירושלמי, והובא ברבינו חננאל (עירובין פ"א ע"ב) שתיקוני העירובין - מרכים שלום בעולם אכ"ר.

תוקף כתב הכשר זה הוא לשנה אחת מתאריך הנ"ל

ב"ד יעקב הלוי ואזנר
מאנסי נ.י.
אב"ד דבר"ץ ובית הוראה "שבט הלוי"